

The time available: een herinnering aan David F. Mayhew (1948-2012)

Jelle Reumer [directeur, Natuurhistorisch Museum Rotterdam; reumer@hetnatuurhistorisch.nl]

▲ David Mayhew tijdens de Boring Moriaanshoofd, eind augustus 2008. (André Slupik)

Op 3 oktober van dit jaar overleed na een relatief kort ziekbed David Mayhew. Zijn gezondheid liet al een tijdje te wensen over, maar de plotselinge ontdekking afgelopen zomer van uitgezaaide tumoren deed David op 29 juli een mail sturen naar een paar collega-paleontologen met de mededeling dat hij zich moest voorbereiden op een verkeerde afloop. Die kwam al na drie maanden, en de enige troost die we daaruit kunnen putten is het feit dat hem een langdurig ziekbed is bespaard gebleven. Zijn vrouw Marijke en zijn vele vrienden rest het gemis.

Ik leerde David halverwege de jaren 1970 kennen – ik was toen als student biologie verzeild geraakt in het toenmalige Geologisch Instituut aan de Oudegracht te Utrecht en de sympathieke Brit David Mayhew dook daar op als jonge wetenschapper. Hij kwam uit Cambridge en had daar gewerkt met bekende onderzoekers als Tony Stuart en Richard Preece. In Cambridge was hij ook gepromoveerd op een onderzoek naar fossiele kleine zoogdieren. Tijdens de zomer van 1976 brachten we een week of

zes door op het eiland Kreta, en een deel van de tijd was David daar ook bij. Hij deed er onderzoek aan de uitgestorven endemische knaagdieren van dit destijds nog niet door budgettoeristen platgelopen eiland. Dit werk leidde tot een nog altijd actueel artikel over de fauna-opvolging van knaagdieren in het Kretenser Pleistoceen. David publiceerde in de loop van zijn carrière een indrukwekkend oeuvre over Britse Pleistocene knaagdieren, over de bevers van Tegelen, over obscure Hongaarse holotypen en nog veel meer, en daarnaast was hij zelden te beroerd om als native speaker ons Hollandse polderengels op te poetsen.

Wetenschapper, musicus, kunstschilder

Na een tijdje moest David de paleontologie vaarwel zeggen om zijn boterham elders te verdienen, en enkele decennia lang werkte hij bij Excerpta Medica, de medische literatuur datamijn van Elsevier, en in het octrooiwezen. Ondertussen stortte hij zich op de muziek (in 2003 verscheen zijn CD *Coming Home*) en het schilderen. Honderden aquarellen en olieverfschilderijen kwamen uit zijn atelier tevoorschijn. Die veelzijdigheid tekende David: wetenschapper, musicus, kunstschilder.

Af en toe zagen we elkaar, bij promoties en borrels 'onder paleontologen', want het vakgebied bleef hem trekken. Dat leidde er uiteindelijk toe dat David een jaar of zes, zeven geleden (hij was opgehouden met werken) weer als actief paleontoloog binnenboord kon worden gehaald. Met aanstellingen als honorair onderzoeker bij Het Natuurhistorisch en gastmedewerker bij Naturalis kreeg hij weer instituutgrond onder de voeten en onmiddellijk stortte hij zich vol overgave op de nog altijd enigmatische wereld van de fossiele woelmui-

zen (Arvicolidae) en hun betekenis voor de stratigrafie. Hij verrijkte onze collectie met een groot aantal skeletresten van kleine zoogdieren, waaronder eikelmuisen uit Spanje en Italië, en mooie schedelseries van vele tientallen hazen en konijnen uit Cambridgeshire.

Britse humor

David ritselde kleine reisbeurzen bijeen die hem onder andere naar Budapest en Krakau brachten waar beroemde referentiecollecties liggen opgeslagen. Hij reisde weer naar oude collega's in Cambridge en Norfolk en er verschenen weer gedegen artikelen van zijn hand. Een hoogtepunt van de samenwerking van de laatste jaren was de booroperatie nabij Zierikzee, waar we op zoek naar vroeg-Pleistocene zoogdierkiesjes een bijna 60 m diepe boring konden zetten. De resultaten van deze zogenaamde 'boring Moriaanshoofd' zijn momenteel in druk in het *Netherlands Journal of Geosciences*. 's Avonds sliepen we op een streng-gereformeerde kampeerboerderij, overdag boorden we naar het aanslibsel van de zondvloed – hij kon zich daar kostelijk om vermaken. Als grap had hij bij deze gelegenheid voor iedereen een T-shirt laten bedrukken met de simpele tekst BORING. Britse humor!

Regelmatig hield David ons op zakelijke wijze op de hoogte van zijn bezigheden, met korte berichtjes als deze:

Dear Frank, Jelle, Lars, Attached is an overview of my current work in hand / collaborations etc. on the subject of arvicolids and biostratigraphy. As is obvious, work expands to fill the time available (and more). Cheers, David

The time available. Die tijd bleek helaas te kort. We missen een goed wetenschapper en een fijn mens. ◀